

Rohatecká obec

3/2012

XVI. ROČNÍK

Úvodem

Vážení spoluobčané,

tentokrát vás nebudu informovat o projednávaných věcech na zastupitelstvu, jelikož nejbližší veřejné zasedání zastupitelstva se bude konat 28.června letošního roku. Budu se jim tedy věnovat až v příštím čísle.

Rada obce Rohatec, jako zřizovatel Mateřské školy, vyhlásila výběrové řízení na funkci ředitele/ky této příspěvkové organizace. Současná paní ředitelka oznámila zřizovateli, že se rozhodla po dlouholetém působení v naší MŠ odejít do důchodu. Zřizovatel vyhlásil a zveřejnil podmínky výběrového řízení. Rada obce jmenovala konkurzní komisi, v souladu s příslušnými právními předpisy, v níž byli dva zástupci zřizovatele, jeden člen z Krajského úřadu Jihomoravského kraje, jeden odborník z oblasti státní správy, organizace a řízení ve školství, jeden školní inspektor a jeden pedagogický pracovník z MŠ. Výběrové řízení se uskutečnilo dne 25.5. 2012. Na základě výsledků konkurzu stanovila výběrová komise pořadí uchazečů a následně Rada obce na svém jednání jmenovala s účinností od 1.8.2012 ředitelkou MŠ v Rohatci paní Janu Laštovkovou, nynější učitelku.

V tomto měsíci jsme dokončili některé plánované investiční akce. Zcela hotova je komunikace Úzká. V loňském roce zde byla realizována oprava kanalizace, jejíž těleso bylo již obnaženo na povrchu cesty a následně byla provedena výstavba nové dlážděné komunika-

ce. Stavbu zajišťovala firma Inženýrské stavby, s.r.o. Hodonín, která nám v termínu a požadované kvalitě stavbu předala. V této souvislosti byl opraven také chodník na ulici Dělnické od Hasičské zbrojnice kolem rodinného domu Pospíšilových v takovém rozsahu, aby splňoval náročné podmínky pro bezbariérový provoz. Rovněž v lokalitě Přední Díly jsou chodníky již hotové. Podél dřívě vybudovaných místních komunikací byly realizovány chodníky podle schválené projektové dokumentace. V rámci stavebních prací je provedeno také napojení na stávající chodníky v ulicích Větrná a Jasmínová. V celé nově vybudované lokalitě je umožněn bezbariérový přístup umožňující pohyb osob s omezenou schopností pohybu a orientace. Stavbu realizovala firma SWIETELSKY stavební s.r.o., odštěpný závod Morava. I toto dílo bylo provedeno v termínu v souladu se smlouvou o dílo a v požadované kvalitě.

Zcela dokončen je chodník, resp. spojovací chodník, od autobusové zastávky u kostela směrem po ulici Nové řádky. Stavbu provedla firma Libor Šimáček v požadovaném termínu i kvalitě. V přípravné fázi pro investiční činnost jsou akce, které bychom rádi zahájili ve druhém pololetí, zejména rekonstrukce staré školy a kanalizace s chodníkem na ulici Mírová v její dolní části. Vzhledem ke kombinovanému vlastnictví kanalizace v dolní části ulice Mírové bude nutné zajišťovat finančně tuto akci jak

z rozpočtu obce, tak i z prostředků VaK, a.s. Hodonín.

Vážení spoluobčané, mílovými kroky se blíží doba dovolených, čas prázdnin a letní pohody. Léto je obdobím plným vůní, barev, ptáčích zpěvů, sluníčka, jehož paprsky dovedou naši mysl rozehrát a dopřát nám bezstarostné chvíle pohody. Tak si ho užijme naplno a s radostí.

*Mgr. Miroslav Králík
starosta obce*

Z obsahu

Postřehy	2
Osobní zprávy	2
Z historie	6
Školství	15
Kultura	16
Sport	20
Inzerce	23

Postřehy

U vchodu do obecního úřadu je pro občany k dispozici sběrná nádoba pro světelné zdroje, které již dosloužily. Odložit do nebezpečného odpadu zde můžete úsporné kompaktní zářivky, výbojky, lineární zářivky a LED světelné zdroje. Nepatří sem klasické žárovky.

Určitě se vám také nelíbí plakátovací plochy ledabyle polepené upoutávkami na akce, které se nás příliš netýkají. Ještě horší je to tehdy, když anonymní lepič umístí kus papíru na místo, které k tomuto účelu rozhodně sloužit nemá, například na sloupy veřejného osvětlení, plechová dvířka rozvodných skříní, skleněné výplně autobusových zastávek a podobně. Stejně tak nejsou tyto plochy určeny k výrazně soukromým inzerátům typu nabídek štěňat či hledání ztraceného kotěte. V takových případech rádi vypomůžeme jinou formou.

Letošní prázdninová brigáda studentů na údržbu a úklid veřejných prostranství v obci proběhne ve čtyřech dvoutýdenních cyklech po 6 brigádnících. Začíná 9. července a poslední turnus končí 31. srpna 2012. Počet brigádníků byl již k 7. květnu naplněn.

Letošní hody se budou konat v neděli 26. srpna, hodky pak v sobotu 1. září 2012. Podrobný hodový program včetně akcí pořádaných místními bary a hospůdkami najdete v příštím čísle Rohatecké obce.

Nenechávám rukám a touze ničit podlehlo i zábradlí kolem schodů k hřišti TJ Slavoj. Zatím neznámým hrdinou bylo zdeformováno a muselo být proto částečně a dočasně demontováno. Zkusme být všímavější a nenechme si ničit náš společný majetek.

Autorem mapy Rohatce zveřejněné v tomto čísle je Ing. Drahošlav Melo.

Soutěž o nejhezčí balkon, okno a předzahrádku

Členky ZO Českého zahrádkářského svazu ve spolupráci s Okresním výborem Českého zahrádkářského svazu Hodonín a Obcí Rohatec vyhláší na počest 55. výročí založení Českého zahrádkářského svazu soutěž o nejhezčí balkon, okno a předzahrádku, která má podpořit všechny, co se podílejí na vytváření pěkného a příjemného životního prostředí v obci. Do soutěže se nepřihlašuje, hodnotící komise pořídí fotodokumentaci. Po posouzení bude majitel rodinného domu, který porotu zaujme kompozičním uspořádáním, harmonií barev a úrovní údržby, odměněn. Vyhlášení vítěze proběhne na přehlídce mužských pěveckých sborů Za Rohatcem, za dědin v září 2012.

členky ZO ČZS

Osobní zprávy

NAROZENÍ březen - duben 2012

Tadeáš Štěrba
Lilien Kundratová
Emma Antošová
Viktor Kovařík

ÚMRTÍ duben - květen 2012

František Cigánek	75 let	Přívoz
Josef Doležal	85 let	Za Humny
Josef Štica	45 let	Slovácká

SŇATKY

Od ledna letošního roku bylo uzavřeno v obci 1 manželství a mimo obec 2 manželství. Se souhlasem zveřejňujeme:

Marek Fejta, Kouty a Petra Cejpková, Kouty
Srdčně blahopřejeme.

Můžete potřebovat

Policie	158
Městská policie	156
Hasiči	150
Záchranka	155
Lékařská služba první pomoci Hodonín	518 306 142
Lékařská služba první pomoci Kyjov	518 601 233
Linka důvěry	518 341 111
Tísňová linka	112
Havárie vody	800 800 825
Elektrína	800 225 577
Plyn	1239
Havárie na silnici	1120, 1230
Info o telefonních číslech	1180/1
Info o MHD	518 321 028
Info vlak	840 112 113

Citát

Mnoho si člověk přeje a přece málo potřebuje.

(Johan Wolfgang von Goethe)

NAŠE? VAŠE? OBECNÍ? STÁTNÍ?

Ani se nenadějeme a autobusová zastávka „u Maryše“ oslaví své první výročí. Vlastně jde o věc neživou, jak může slavit... Byly, jsou a budou různé názory – konečně obecní úřad udělal něco i na Kolonce – vyhozený peníze, než by to dali obyčejným lidom...

Autobusy zpoždění nemívají, ale i tak se lépe čeká v příjemném prostředí. Nemluvě o zkulturněné prodejnice trafiky. Věřme, že postupně, krůček po krůčku, dojde k dalším zlepšením, a to nejen samotného vzhledu Kolonie.

Druhá věc je, zda má cenu cokoliv zdokonalovat. Při čekání na autobus jsem zvědavě nahlédl do čekárny s lavičkou. Její původní lakovaný povrch je k nepoznání. To „bohatství“ rytin, nápisů. Nápis i na dlažbě, původní malba stěn obohacena neznámými umělci. Neváhali použít ohně ze sirky i zapalovače. Způsobená škoda asi nepřesáhne hranici trestného činu. Nakonec ani nikdo nebyl přistižen, případně chycen za konající ruku.

Můžeme se dohadovat, komu asi vadí vzhledná novostavba. Proč měl potřebu ničit, hyzdit něco, k čemu

zřejmě ničím nepřispěl. Vandalismus snad nemohl pochytit v rodině. Rodiče přece své děti vychovávají a vedou ke správným zásadám. Školní docházka je povinná již z doby c.k. Rakouska a pokud je známo, taky nevychovává ke zlu, ničení a podobným nedobrym aktivitám. Kde je tedy chyba, příčina? Snad nedostatek naplnění volného času? Možností sportovních je dnes víc jak dost. Trenéři kopané ve Slavoji by určitě zvládli i větší počet hráčů. Hasiči by jistě neodháněli mladé zájemce o jejich „řemeslo“. Kromě sportu se lze vyžívat v kulturních aktivitách. Není přece marné nacvičit představení a předvést je na veřejnosti před ostatními. Stejně tak je možné reprezentovat ve sportovních utkáních svůj oddíl a tím i celou obec, která naopak koná pro nás – kulturně, sportovně a společensky vyspěle občany.

Není to tak dávno, co bylo opraveno vybavení dětského hřiště. A opět nejde o běžné opotřebení z provozu samotného. Komu vadí, že „si děti mají kde hrát?“ Na druhou stranu je mimo dosah běžného chápání, když je na dět-

ské hřiště rodičem přiveden nejlepší přítel člověka (samozřejmě rasa spíše velká než menší). Věřme, že pejsánek čůral mimo teritorium dětiček a majitel měl s sebou i onen, v našem kraji neobvyklý, sáček.

Svého času vysazené okrasné stromy přece jen rostou, byť pomalu, ale co bychom v tom bezútešném písku chtěli. Některé uhynuly ne suchem, ale i přičiněním dětské ručičky, která pružnost stromečku tak dlouho zkoušela, až stromeček nalomila, a to prosím za dozoru, resp. nedozoru, maminek, které si toho měly tolik co říct.

Takže všechno se všim souvisí. Není všechno zlato, co se třpytí. Obvykle je třeba začít u sebe, u svých ... Noviny se ke každému nedostanou. Nedělám si iluze, že by článek všechno „zaběhnuté chování“ změnil. Ani na třídní schůzky většinou nepřijdou ti, kterých se prodáváné problémy týkají.

Doba je opravdu jiná, nemusíme se bát vyslovení vlastního názoru. Příkladně se aktivně o změnu chování jedinců, kteří kazí to dobré, co v obci je.

(V.H.)

Letní recept

Ředkvičková pomazánka I.

- 1 svazek ředkviček
- 150 ml jogurtu
- 100 ml majolky
- 3 vejce uvařená natvrdo
- jarní cibulka
- lžička hořčice
- sůl

Ředkvičková pomazánka II.

- 1 svazek ředkviček
- vejce uvařené natvrdo
- tvrdý sýr
- lžíce majonézy
- lžíce lučiny
- lžička hořčice
- sůl, pepř

Ředkvičky nastrouháme, dáme do cedníku, prosolíme a necháme odležet.

Mezitím nastrouháme vejce, sýr, přidáme další ingredience a nakonec ředkvičky, které lehce vymačkáme, aby nám zbytečně neředily pomazánku.

UKAŽME, ŽE I DĚVČE Z ROHATCE SE MŮŽE PROSADIT

Sympatická dívka z naší obce, Lenka Hovězáková, se probojovala mezi 12 nejlepších do finále soutěže Miss hasička 2012. Její naději na přední umístění můžete ovlivnit zasláním bodů, které rozhodnou. Hlasovat můžete na

www.misshasicka.cz pomocí e-mailu nebo sms na číslo +420 720 001 073 ve tvaru MISS mezera ČÍSLO DÍVKY, pro kterou hlasujete. Dívka, která získá nejvyšší počet sms, bude zvolena Miss Sympatie hasička 2012.

Hlasovat je možno i na facebooku www.facebook.com/MissHasicka kliknutím na líbí se mi. Ukažme, že umíme fandit i pomoci.

PhDr. Jaroslav Andrášek
Kronikář SDH Rohatec

FINÁLNÍ SETKÁNÍ PROJEKTU COMENIUS

Jsou tomu již více než dva roky, kdy se rohatecká škola zapojila do projektu Comenius, zaměřeného na podporu výuky a používání cizích jazyků. A právě ve dnech 28. května až 1. června byla tato škola, mnohé rohatecké rodiny i naše obec, hostitelem posledního, finálního setkání v rámci uvedeného projektu. Delegaci, sestávající z polských, rumunských, tureckých a španělských učitelů a studentů, tvořilo 13 učitelů a 27 dětí, nechyběli ředitelé školy z polského Borne Sulinowa, rumunského Buzau a zástupce ředitele z Mallor-

ky. Členem delegace byl i viceguvernér Provincie Van z dalekého Turecka. Všichni účastníci navštívili rohateckou školu, kde se podíleli na pestrém tvůrčím programu včetně kulturního vystoupení a prezentací, ale i rohateckou a hodonínskou radnici, krajský úřad Jihomoravského kraje a nádherné přírodní a kulturní památky našeho kraje. S podrobným vylíčením tohoto přátelského, inspirativního a tvořivého setkání vás seznámíme v následujícím vydání Rohatecké obce.

(A)

MATERIÁLNÍ SBÍRKA PRO DIAKONII BROUMOV

V sobotu 19. května uspořádal Sbor dobrovolných hasičů Rohatec v pořadí již druhou materiální sbírku pro Diakonii Broumov. Sbíрка byla uspořádána v klubovně důchodců v Kulturním domě. I letos byla velmi úspěšná a občané Rohatce velmi vstřícní. Celkem bylo darováno šatstvo, lůžkoviny a další předměty v množství odpovídajícím více než 60 pytlům. Vše bude odvezeno do centrálních skladů Diakonie Broumov a zde budou nashromážděné věci tříděny, dobré půjdou do zemí třetího světa, do dětských a seniorských domovů, a ty méně vhodné jdou do chráněných dílen, kde se dále zpracovávají pro další použití.

Všem dárcům moc děkujeme a věříme, že i příští rok bude pro dobročinnost tak příznivý, jako tomu bylo letos.

za výbor SDH Rohatec
Ivana Podlahová

ČÁSTEČNÁ OPRAVA ŠTÍTU HASIČSKÉ ZBROJNICE

Štít hasičské zbrojnice už delší dobu volal po zásadní opravě; nejen jeho vnější vzhled, ale i tepelné vlastnosti zdíva již nevyhovovaly. Řešením byla svépomocná brigáda členů SDH Rohatec ve dnech 23. – 25. března, kdy byla odstraněna opadaná omítka, provedeno zateplení polystyrenovými deskami a štít opatřen novou fasádou. A nebyla to jenom námáhavá práce, večer pak následovalo příjemné posezení u táboráku.

PhDr. Jaroslav Andřýsek, kronikář SDH Rohatec

VELIKONOČNÍ VÝSTAVY VÍN

O Velikonocích, kromě tradičních zvyků, které mimochodem podle mne upadají, jsou pořádány výstavy. V prostorách Obecního muzea zorganizovala muzejní komise velikonoční výstavu. V kulturním domě místní zahrádkáři uspořádali tradiční, již padesátou, místní výstavu vín.

Zatím dosud málo okoukané muzeum v naší obci, které bylo vloni nově zrekonstruované a rozšířené za vydatné pomoci regionálních orgánů, chtělo ukázat na místní velikonoční zvyky. Bylo vystaveno sváteční oblečení, kroj, které muzeum získalo. Keramický kroužek v samostatné expozici ukázal výsledky své práce. Vystavena byla keramika, některé práce byly na vysoké úrovni. Návštěvníci hodnotili výtvořky jako velmi zdařilé. Díky proto patří jak členům kroužku, tak jejich vedoucí. Vystaveny byly i kraslice a pohlednice s velikonoční tema-

tikou. Návštěvníci vysoce hodnotili také stálou expozici. Je jen škoda, že počet návštěvníků nebyl větší. Snad příště. Občané Rohatce by si měli více vážit věcí, jak historických, tak i exponátů, jež jim pro potěchu připravují spoluobčané.

Na počet návštěvníků si nestěžovali pořadatelé Místní výstavy vín. Jak bylo řečeno úvodem, šlo již o padesátou výstavu, konanou nepřetržitě od roku 1962. Po skončení jubilejní čtyřicáté jsem do Rohatecké obce napsal článek o dosažených výsledcích za uplynulá léta. Po krátkém zhodnocení letošní výstavy mám připraveny výsledky za celých padesát let.

Letošní výstavu navštívilo přes 600 účastníků domácích i přespolních. Kochutnávce bylo vzorně připraveno 756 vzorků, z toho 431 odrůd bílých, 285 červených a 40 vzorků nově vznikajícího vinařské-

ho šlágru rosé, či jak se taky dříve říkalo klaret. Vzorky byly ze 45 moravských i slovenských obcí. Ani na Oblastní výstavě jich nebylo zastoupeno tolik, pouze v roce 2006 byly vzorky ze 46 vinařských obcí.

Kladně je na výstavě účastníky hodnocena kultura samotné výstavy. Jsou to například přístroje na oplachování skleniček, chladicí boxy pro udržení stabilní teploty vína a i samotný výdej vzorků je bez problémů. Dlouhodobým nešvarem je postávání a ochutnávání před výdejním pultem. Podobně je to však i na jiných výstavách tohoto typu. Vysokou úroveň má i kulturní program. Letos to bylo vystoupení Varmužovy cimbálové muziky.

Široký sortiment byl zaznamenán v samotných odrůdách. Bílých vín bylo

vystaveno 29, červených 19. Sestavení katalogu lze hodnotit rovněž velmi dobře. Kromě klasického uspořádání dle odrůd bylo uvedeno uspořádání vystavovatelů podle jednotlivých obcí. Návštěvník tak měl dokonalý přehled.

Jubilejní 50. ročník byl zahájen ohlednutím za uplynulým obdobím. Poslední přehled o výstavách vín jsem zveřejnil k 40. výstavě konané v roce 2001. Pro ty, kteří mají rádi hodnocení, uvedu několik čísel a poznámek k dosavadním ročníkům včetně toho padesátého.

První výstava se konala v roce 1962 o Velikonočních svátcích, což se od té doby stalo tradicí. Výstavy se konaly v sále hospody „U Urbanů“ a hodnotilo se 100 bodovou stupnicí. Z první výstavy snad ani nebyl katalog, seznam vystavených vín, což byly většinou směsky od rohateckých vinařů, byl k nahlédnutí u pořadatelů. Až do roku 1971 se výstavy nazývaly „Okus vín.“ Od roku 1967 se vystavené vzorky hodnotily 20 bodovou stupnicí. Vyzkoušeno bylo i pětibodové hodnocení a to na Oblastní výstavě, která se poprvé v Rohatci konala v roce 2002. Rok poté se však vše vrátilo zpět k 20 bodovému systému. Nakonec byl i ten nahrazen opět systémem stobodovým a snad už naposled.

Celkem bylo uspořádáno 51 výstav. První Oblastní výstava nebyla počítána mezi místní, naopak ta druhá oblastní v roce 2010 se již počítala i mezi místní. Aby výčet výstav byl úplný, je nutno připomenout, že od roku 2000 je konáno hodnocení

mladých vín téměř výlučně od rohateckých vinařů. Do počtu vystavených vín však není v souboru uveden. Počet vzorků bývá 70 až 100. Na úvod je připravena odborná přednáška o nových trendech v produkci vína. Napomáhá to jejímu zkvalitňování.

Počty vzorků vín na výstavách byl různý. Na té první jich bylo pouze 80. Až v roce 1971, na desáté výstavě, byla překonána hranice 200. Bylo vystaveno 221 vzorků, 141 bílých, 80 červených, celkem od 160 rohateckých vinařů. To byla výstava poprvé v Kulturním domě. Zkvalitnění výstavních podmínek umožnilo přizvat i vinaře z dalších obcí. Počet vystavovatelů stoupal a podstatně se rozšířil i region. V roce 1976 bylo vystaveno 307 vzorků a v roce 1980 již 457. Počet vzorků však postupně narůstal. V roce 1984 bylo 558 vzorků. Vinaři z Rohatce jich předvedli 407. Zbývající poskytli vinaři z 23 obcí. Počty vzorků postupně narůstaly. Dosud nejvíce jich bylo vystaveno a ochutnáno v roce 2010. Byla to 31. oblastní a současně 48. místní výstava. Předvedeno bylo 918 vzorků, 509 bílých, 368 červených a 41 klaret či rosé. Místních vzorků bylo 213 (ovlivněno jarním mrazem), zbývající dodali vinaři z 39 obcí.

Za dosavadních 50 ročníků, respektive 51, bylo vystaveno celkem 22 185 vzorků. 14 957 z toho bylo bílých, 7 066 červených a 162 deklarováno jako rosé či klaret. Sami rohatečtí vinaři představili 13 400 vzorků, což je 60,4%. Podstatně se za posledních deset let zvýšil

počet obcí, z kterých jsme mohli ochutnat révové víno. Ze Slovenska to byli vinaři z 19 obcí, také ze tří obcí rakouských. Z moravské oblasti byly vzorky ze 119 měst. Započítal jsem i vzorky z Čech, včetně Prahy. Je pravda, že z některé oblasti byl třeba jen jeden vzorek, ale i tak si myslím, že máme velký záběr. Je to důkazem, že naše výstava vešla ve známost snad v celé republice. Nejvíce vystavovali v Rohatci vinaři z Ratíškovice (972), Hodonína (949), Milotic (941), následují Lužice, Mikulčice, Prušánky, Hrušky.

Zajímavé je sledovat, jak se mění i odrůdové složení. To sleduji a mám evidenci za posledních 12 let. Vystaveno bylo 45 druhů bílých odrůdových vín plus směsky a 30 červených a směsky. Z bílých vín byl nejvíce vystavován Ryzlink rýnský následován Veltlínem zeleným, Rulandské bílé, Ryzlink vlašský, Müller-Thurgau. Po jednom nebo mála vzorcích byly odrůdy nové, málo známé, či naopak staré, dnes již téměř nepěstované. Totéž platí i u červených vín. Zde nejvíce vzorků patřilo Frankovce, s velkým odstupem to pak bylo André, Svatovavřínecké, Zweigeltrebe, Cabernet Moravia.

Na závěr mně dovoluťe vyslovit poděkování zahrádkářům za perfektní uspořádání výstav. Je to akce nejen odborná, ale i společenská, přesahující rámec obce i regionu. Lze jen doufat, že výstavnictví v tomto směru bude pokračovat ještě velmi dlouho.

Ing. A. Jaroš, květen 2012

Historie

HISTORIE ROHATCE KOLONIE A SOBONĚK IX.

V sedmdesátých letech se rozvíjí i v Kolonii kultura. Vznikají samostatné pobočky zájmových organizací. Je to Český zahrádkářský svaz, jeho předsedou je pan František Bačík. Úkolem je především sdružit zahrádkáře a milovníky přírody. Organizace zabezpečuje svým členům i ostatním zájemcům hnojiva i postřiky k ochraně zahradních rostlin. Druhou velmi činnou zájmovou organizací je Dohlížecký výbor Jednota, zřízený jako pobočná organizace spotřebního družstva Jednota Hodonín. Předsedou je pan František Blažek. Tato organizace především hájí zájmy spotřebitelů, jeho členové organizují i kulturní život občanů, pořádají přednášky na různá zájmová témata, zájezdy, nebo letní tábory dětí ve spolupráci se školou.

V Kolonii lidové spotřební družstvo Jednota provozuje několik obchodů. Samoobsluhu, potravinu v ulici k silu, dnes ulice Proletářská. Obchodní prostory po bývalém „Konzumu“ jsou rekonstruovány a rozšířeny. Vedoucím je zde pan Gejdoš. Druhý obchod s potravinářským zbožím je v bytovém domě pana Bábíčka, na místě bývalého holičství pana Urbánka. Vedoucí je zde pani Rybecká. Prodejnu masných výrobků a masa vede pan Horák a zůstává v jeho soukromém domě. Také v Soboněkách je obchod s potravinami situovaný ve správních budově armaturky Hodonín. V soukromém domě pana Zbořila v prostorách, kde měl obchod se smíšeným zbožím, je obchod s textiliemi. Vedoucí je zde pani Imrichová. Citelně však v Kolonii chybí

společenská místnost. Dosud se vše odbývá v prostorách jídelny závodu MARYŠA, vybudované začátkem padesátých let na místě bývalých bytovek čokoládovny Kůferle vedle hlavní vřátnice. Má samostatný vchod z lipové aleje po levé straně vřátnice.

Velké změny pro Kolonii nastávají od sedmdesátých let. Ovlivnily je zejména rekonstrukce největšího závodu Čokoládovny Maryša. Rozvoj výroby, nové technologie a nové strojní vybavení si vyžádaly rekonstrukci výrobních budov. Dochází i k výstavbě budov nových. Výrazně se rozšířily skladovací prostory výstavbou velkokapacitního skladu. Přistavena byla hala pro formovací linku, zastřešuje se expediční rampa. Současně se přestavuje hlavní budova čokoládovny a rekonstruovány

jsou prostory bývalé kotelny pro formovací stroj a potřeby údržbářské dílny. Přestavba nesleduje jen potřeby zvyšování výroby, ale i zlepšení sociálních podmínek zaměstnanců. Bývalá jídelna ustoupila budově skla-

dů, vybudována je nová jídelna s kuchyní v hlavní budově, modernizovány jsou šatny pro zaměstnance, přemístěna vrátnice je modernizována, přestavuje se i hlavní administrativní budova nadstavbou dvou

podlaží. Nová plynová kotelna již plně slouží celému závodu a mizí 64 m vysoký zděný komín, který byl dosud dominantou nejen závodu, ale i Rohatce. Vnější vzhled se úplně mění.

Modernizují se i ostatní podniky v Rohatci Kolonii. Kovošrot Brno v Rohatci zařizuje nový velký paketovací lis na kovový šrot vybavený jeřábem. Pořízen je nový nakladač a posunovací lokomotiva. I zde po zrušení kotelny zůstává nepotřebný 40 m vysoký zděný komín. Stejně jako v čokoládovnách mizí v roce 1973. Jeho bourání však probíhá odstřelem, zatímco komín v čokoládovně Maryša je bourán postupně.

Závod ÚP Bučovice v Rohatci, dosud vyrábějící ložnice, rozšiřuje výrobu o sektorový nábytek a nábytek z borovicového dřeva, určený převážně na export.

Rozšiřuje se i areál obilního sila. Zřízení jsou zde sušičky a čističky, takže je možno vozit obilí přímo od kombajnů.

Vybudována je i mísirna krmiv a po přejmenování na podnik Zemědělské zásobování a nákup (ZZN) je v areálu zřízena rozsáhlá prodejna hospodářských potřeb pro zemědělce.

Areál vedle ÚP, dříve patřící spotřebnímu družstvu Jednota, kde bylo až do roku 1970 dopravní středisko a sklady, zakoupil podnik Domáci potřeby a zřídil zde oblastní velkoobchodní sklad. Vystavěna byla i nová moderní skladovací hala. Další velký závod Jihomoravské dřevařské závody nadále impregnuje železniční pražce a sloupky elektrického vedení, ale tato výroba je postupně potlačována. Vliv dlouhodobě používané technologie se začíná projevovat na životním prostředí. Závod se zaměřuje

na zpracování dřeva. Je vybavován moderními manipulačními prostředky a zpracovává zejména dřevo z okolních lesů.

V Kolonii v roce 1972 vzniká závod Silnice Brno. Vyrábí se zde asfaltová směs pro silnice. Výroba probíhá ve dvou autoklávech (kotlech) se samostatným vytápěním mazutem. Komíny jsou nízké a v době provozu se z nich valí hustý černý dým, což značně ovlivňuje ovzduší blízké obytné zástavby. Závod je umístěn na konci dnešní ulice Proletářská v blízkosti obilního sila. Zpracovává se zde kamenná drť a odváží směs pro úpravu silnic. Doprava nákladními auty značně zatěžuje a znečišťuje komunikace v Kolonii. Hospodářské zařízení je umístěno v buňkách, strojní zařízení

na volném prostoru. Po mnoha stížnostech občanů je v roce 1980 závod zrušen a přemístěn do Moravského Písku.

V Soboňkách se rozšířil závod armaturky Hodonín o novou halu a další strojní zařízení. Vyrábí se zde nadále vodní a plynové armatury, zejména pro export. Doprava materiálu i výrobků je zajišťována

po železniční vlečce, ale i nákladními auty. To však značně komplikuje podjezd železniční trati Rohatec- Sudoměřice, který má snížený profil a komunikace je při velkých deštích zaplavována.

Rozvoj závodů v Rohatci Kolonii úplně změnil život v této části obce. Značný počet lidí dojíždějících do závodů si vyžádal roz-

šíření dopravy. Všechny komunikace jsou zpevněny asfaltovým povrchem. Přibýlo nových rodinných domů, zejména v dnešních ulicích Mírová, Tovární a Vítězná. V roce 1970 se buduje nové moderní výbojové veřejné osvětlení a probíhá rekonstrukce elektrické sítě. Mizí většina dřevěných sloupů, síť je částečně kabelizována.

Do kabelů je uložena i celá telefonní síť a mizí tak dřevěné sloupy podél silnice. Tím vznikla i možnost dalšího rozšíření telefonních stanic pro občany.

Rozvoji čokoládoven musela také ustoupit poslední možnost přístupu do společenské místnosti v bývalé jídelně. Proto se Místní národní výbor rozhodl v roce 1973 rekonstruovat budovu místní dvoutrídni školy a vedlejší prostory po bývalém poštovním úřadě přemístěném v roce 1960 do Rohatce. Rekonstrukce započala v roce 1971. Prostory

po bývalé poště a vedlejšího bytu byly adaptovány na tělocvičnu, společenský sál s malým jevištěm a sociálním zařízením. Dvě třídy školy byly modernizovány, do dvorní části přistavěna kancelář a jídelní místnost. Celá rekonstrukce a přestavba byla organizována v tzv. akci „Z“, což si vyžádalo značné úsilí občanů. V roce 1975 však byla škola pod nátlakem tehdejšího Okresního národního výboru zrušena. Obtíže nastaly s docházkou nejmenších dětí do 3 km vzdálené základní školy v Rohatci. Tehdejší Místní národ-

ní výbor musel zajistit zajištění autobusu středem obce ke škole, kde byla zřízena zastávka. Dozor při dopravě zajišťovala p. učitelka Hlaváčová, která měla bydliště v Kolonii. Mateřská škola a jesle zůstaly v bývalém ředitelském domě čokoládoven. Upraven byl jen vchod z dnešní ulice Mírová. Zde bylo i zdravotní a zubní středisko. Mateřská škola, jesle i obě střediska sloužily zaměstnancům čokoládoven MARYŠA, zaměstnancům ostatních závodů v Kolonii i jejím občanům.

Zdeněk Bíza

ZIMA DŘÍVE A CO SE U NÁS STÁVALO

Pokračuji v popisování čtvrtá ročních období. Po létě a podzimu je v pořadí zima. I když dlouho to na zimu ani nevypadalo. Pokračovalo suché období a bylo poměrně teplo. V prosinci bylo kolem nuly, největší mráz minus 8, na druhé straně ale bylo plus 9. Téměř nepršelo. Sníh padal jen jednou a to pouze tolik, abychom věděli, jak sníh vypadá. Vánoce nebyly ani na ledě, ani na blátě. Říkávalo se, že počasí v následujícím roce je takové, jaké je od 13. do 24. prosince. Podle toho by měl být rok suchý a teplý.

V lednu pokračovalo podobné počasí jako v prosinci. Prakticky nemrzlo, nesněžilo ani nepršelo. I krtci ryli. Tráva se zelenala. Obilí, které na podzim nemělo vláhy, podobně jako řepka nebo i česnek, pokračovalo v růstu. Vody sice něco spadlo, ale ve formě dešťových srážek asi pouhých 50 mm. Teploty mezi 1. až 12. lednem byly nadprůměrné a pohybovaly se od 4 do 10 stupňů. Až koncem ledna výrazně klesly pod nulu, i když přes den ještě bylo plus dva stupně. Ale již od 1. února začalo bez uzardění mrznout. Noční, či lépe řečeno brzké ranní teploty, byly až minus 18, denní až do poloviny února nepřesáhly nulu. Pak již následovaly teploty nad bodem mrazu, a to i po celý březen. Spadlo i pár sněhových vloček, které však dlouho nevydržely. Buď ještě tentýž den nebo den následující roztály. V březnu bylo opět sucho. Na začátku měsíce pár dní mrzlo, ale denní teploty byly po celý měsíc nad nulou. Až posledního března spadlo pár kapek. Takže zima nic moc. Přesto těch pár mrazivých dní udělalo dost nepolechy. Co jsem vypozařoval, nejvíce asi mráz poškodil řepku. Ještě v lednu vyrostlé listy byly naprosto zmrzlé. Některé slabší rostliny měly zničená i srdíčka a už nemohly obrážit. Proto porosty, které v normálním roce jsou už

v době květu vysoké a husté, jsou letos řídké a nízké. Poněkud méně tragické je to i u ozimých obilovin.

Velmi špatný dopad atypické zimy byl na česnek. Situace je o to horší, že zahrádkáři i větší pěstitelé se opět k jeho pěstování vrátili. Na trhu je pouze méně kvalitní česnek čínský a přitom ještě značně drahý. Snaha být v této komoditě alespoň trochu soběstační se opět nenaplní. Ostatním plodinám snad tato zima tak neškodila. Stromy a révu více poškodily nepříznivé podmínky na jaře. Ale o tom bude řeč až v popisu jara. Na co však tato zima měla vliv a hodně se i odrazila a odrazí, tak to je v chovu včel. Nebudu zde rozebírat příčiny, ale je skutečností, že nejen našim včelařům, ale i chovatelům, jak v okrese, tak na celostátní úrovni, uhynulo mnoho včelstev. Jejich náhrada bude možná i otázkou několika let. Bude nejen méně medu, ale jistě se to projeví v hlavní funkci včel, to je nedostatečném opylení rostlin.

I větší zvířata byla nezvyklou zimou zaskočena. Divoké husy normálně koncem listopadu odlétají. Tuto zimu jakoby nevěděly co mají dělat. Ještě v polovině ledna přelétaly z místa na místo. Zajímavost jsem zaznamenal i v počínání labutí. Koncem ledna se usadilo hejno asi 30 až 35 těchto nádherných opeřenců na poli za Moravou v porostu řepky. Zde labutě pobývaly, i když řeka byla bez ledu. Pochopitelně zde byly i tehdy, kdy řeka a ostatní vodní plochy počátkem února zamrzly. Z tohoto nezvyklého zimoviště odletěly až v polovině března.

Zamrzlá Morava tentokrát nezapříčinila žádné škody. Jak rychle zamrzla, tak zase rychle a bez problémů se ledového příkrovu zbavila. Plovoucí kry sice vzbuzovaly jisté obavy, že by mohlo dojít k jejich kumulaci a následně k vylití vody na okolní pozemky. Mnohokrát se tak

v minulosti stalo. Leč letos, snad dobrou manipulací jezu v Hodoníně, k záplavám nedošlo. Bylo to dobře i proto, že nebyly narušeny práce na nově budované ochranné hrázi podél Mlýnské.

I když v zimě není na pohled mnoho příležitostí k různým aktivitám, opak je pravdou. Jsou to především svátky. Ať už to byl Mikuláš, Vánoce či Nový rok. Oslava Mikuláše sice nebyla nijak významná. Podle mne šlo především o postrašení dětí. Ze svých mladých let pamatuji, že někdy se čerti brodili až v půl metru sněhu, jindy to bylo jen bláto. Rozdíl byl a je v rozdáváných dárkách. Dříve to byly punčochy s uhlím, v lepším případě s ovocem (jablka, hrušky, někdy i sušené), ve výjimečných případech to bylo cukroví, perníky, či sušenky. Nyní jsou to peníze, čokolády, videohry a další dárky, které jen stěží dovedu popsat či pojmenovat.

To Vánoce byly něco jiného. Přípravy trvaly dlouho, byly to svátky církevní a tomu odpovídal i jejich průběh. Stromky nebyly umělé. Kupovaly se smřčky a jedličky, výjimkou byly borovičky. Ty se však v našich krajinách získávaly i jinou cestou, než jejich koupí. I k slavnostní večeři byla jen mimořádně ryba. Pamatuji, že až v padesátých letech a na začátku šedesátých se tento pokrm spolu s bramborovým salátem plně rozšířil. Pod stromečkem ozdobeným ovocem, papírovými řetězy, svíčkami a někdy barevnými koulemi, byly dárky. Pověštině skromné. Panenky, hokejky, občas i brusle. Menší děti dostaly brusle na klíček, taky se jim říkalo kačenkky, větší už tzv. kolumbusky, na kterých už se dal hrát hokej. Ti starší měli radost, když pod stromečkem uviděli šeksny a ti ještě větší se radovali z kanad. Hodně jich však bylo na obyčejných kožených botách, speciální bruslařské boty měly jen děti zámožnějších rodičů. Jinak se pod stro-

mečkem nacházely praktické věci. Rukavicemi počínaje, košile, šály, svetry, nechyběly papuče. Někdy se objevila koloběžka, či dokonce kolo. Postupně úroveň dárek narůstala.

Vánoční svátky byly neodmyslitelně spjaty s církevními obřady. Nejvíce byla vždy navštívena půlnoční mše. To byl kostel plný. Kromě varhan hrál i hudební soubor, složený převážně ze smyčcových nástrojů. Pěvecký sbor měl velké obsazení, převážně ho tvořily ženy. Nácvik stál mnoho času a úsilí. Proto tato slavnostní mše měla o svátcích i několik repríz. Podobný slavnostní ráz měla i novoroční mše.

Zima byla i časem plesů. Konaly se v sále u Urbanů. Nebyly tak honosné, hrála převážně místní dechovka, doplněná o housle či harmoniku. V padesátých letech zájem o tuto zábavu rostl. Plesy se konaly i v sále závodu Maryša. Jídlna se dala rychle upravit na prostorný sál. Tomboly v dnešní podobě nebyly nebo jen zcela výjimečně. Zisk pro pořadatele byl ze vstupného, hrála se hodně sóla a volenky. Pořádajícím spolkům však nešlo ani tak o zisk, ale o umožnění lidové zábavy široké veřejnosti. Protože nebyla televize a rádio taky každý neměl, nacvičovaly spolky divadelní představení. Ta se pak hrála nejen v Rohatci, ale i v sousedních obcích. Divadelní kusy nacvičovaly ve škole v dědině i na Kolonii. Dodnes si pamatují na Sněhurku s Janou Škromachovou či Princeznu pampelišku s Aničkou Šarovou.

Oblíbenou zábavou bylo i kino. Promítalo se v sokolovně, u Rosíků, i na Kolonce, nakonec v kulturním domě. To už ale byla televize a kino končilo. Hrálo

se však v létě v nově vybudovaném letním kině.

I zimě se sportovalo. Protože zde sněhu nikdy mnoho nebylo, lyžování se příliš neprovozovalo. Ani lyžařské terény v Rohatci nejsou. A pokud nějaký kopeček byl, už byl obsazen sáňkaři. K oblíbeným patřil maděrák, svahy pod dnešním kulturním domem, něco na Roztrhánkách či na Soboňkách. Někdy posloužily i hráze u železnice. Ono i vybavení k lyžování nyní a tehdy je až úsměvné. Lyže byly dřevěné, často ručně vyráběné u pana Cigánka. Vázaní řemínkové zvané kandahár bylo vzácností, neboť vyžadovalo speciální boty. I tak pořízení skromné výbavy se často nevyplatilo, protože některé roky byly beze sněhu, podobně jako letos. To další zimní sport už v Rohatci našel větší uplatnění. Bylo a je to bruslení. Pochopitelně více zaujal chlapce, děvčata však také bruslila. Do krasobruslení to mělo daleko a taky ani podmínky k tomu nebyly. Pokud však byl led, kluci se mohli vyřádit do sytosti. K vybudování kluziště stačilo vymezit pomocí přezutých bot branky, mantinely buď nebyly nebo je vytvořil odhrnutý sníh. A po rozpočítání se mohlo hrát. Hrálo se různě. Na rybníčkách na Roztrhánkách, později i na Soboňkách. Zajímavé kluziště se vytvářelo pod Jankou na Soboňkách, kde místní kluci zahradili potok, který se rozlil na okolní louku. Bruslit se dalo i na slepých ramenech Moravy pod Maryšou a na Dolňansku nebo v Zásadě. Hrál se hokej, dokonce i závodně, na tu dobu poměrně dobře. První hřiště s mantinely, i když nízkými, bylo pod Maryšou na rameni. Dokonce i s osvětlením pro hru večer. A to měli málokde. Díky závodu, kte-

rý pomohl nejen s osvětlením a mantinely, ale i s nákupem dresů a chráničů. Pochopitelně to nebylo vybavení jaké vidíme nyní, ale na tehdejší dobu to mělo dobrou úroveň a i hráči, kteří hráli krajskou župu, byli vyhlášení široko daleko. Hrálo se přibližně v místech dnešních tenisových kurtů. Nevím již proč, ale asi v letech 1952 až 1955 bylo vybudováno hřiště pod Urbanovým a ještě později pod Rosíkovým. Zde již mantinely byly vysoké, ale úroveň hry o něco poklesla. Poslední kluziště bylo zbudováno v rámci komplexu stadionu pod Rohátkou. Všechna tato kluziště měla osvětlení, plocha k bruslení se musela stříkat, možnost hrát hokej závisela na počasí. Vybudováním umělého kluziště v Hodoníně zájem o hokej v Rohatci klesal, hráči odcházeli hrát tam, kde podmínky byly lepší. Na místě posledního kluziště jsou nyní tenisové kurty. Kde jsou ty časy, kdy na hokejové zápasy chodilo v Rohatci 250 i více diváků. I možnosti přírodního bruslení se v Rohatci ztenčily na minimum. Na Roztrhánkách není voda, na Soboňkách je chovný rybník, ramena jsou zavezena. Morava tak často taky nezamrzá. Zbývá drahý zimní stadion v Hodoníně. Děti neumí pořádně bruslit. Ještě, že jsou kolečkové brusle.

Není to tradice, ale nedá mi, abych nezmínil jednu velice pozitivní věc, která snad vydrží dlouho. Jde o tříkrálovou sbírku, kterou pořádá charita. U nás byla uskutečněna poprvé v roce 2008 a vybralo se 59 500 Kč. Ta letošní již vynesla 67 781 Kč. Celkem za pět let téměř 307 tisíc. Hodně lidí přispělo a mnoha lidem pomohla.

Ing. A. Jaroš

PŘÍBĚH ŘEKY MORAVY

ČÁST DRUHÁ – KONEC VLÁDY MRAZU A VĚTRU

Před 11 500 lety skončila poslední doba ledová, zvaná würm (podle bavorské řeky) nebo visla (podle polské řeky). Začalo se výrazně oteplovat a řeka Morava znovu ožila. Jak se s touto velkou změnou vyrovnávala řeka Morava na svém dolním toku a jak reagovala na dílčí klimatické výkyvy v rámci současné doby meziledové – holocénu – si vysvětlíme v tomto dílu „Příběhu řeky Moravy“. Jednotlivá vývojová stádia vývoje údolí Moravy jsou znázorněna v řezech, vedených napříč údolím (obrázek 1).

Začátek holocénu byl ve znamení intenzivní říční eroze, způsobené přívalem tavných vod. Okolní chladná tundra, reprezentovaná vrbou, pelyňkem

a šáchorovitými bylinami, se postupně proměnila v otevřenou borovicovo-březovou tajgu. Po krátké reaktivaci pozděně glaciálních meandrů při okraji údolí opustila řeka tento prostor a přesunula své koryto vně nivy. Zhruba v místě dnešního toku Moravy se ranně holocenní tok intenzivně zahluboval do podložních naplavenin a nakonec i do třetihorních jílu, tvořících podklad údolí. Před deseti tisíci lety, v období zvaném boreál, bylo koryto zaříznuto 17 m pod současný povrch nivy; šířku údolí odhadujeme asi na 500 m.

Dnes žádné takové „údolí uvnitř údolí“ v ploché nivě Strážnického Pomoraví nevidíme. Bylo vyplněno pře-

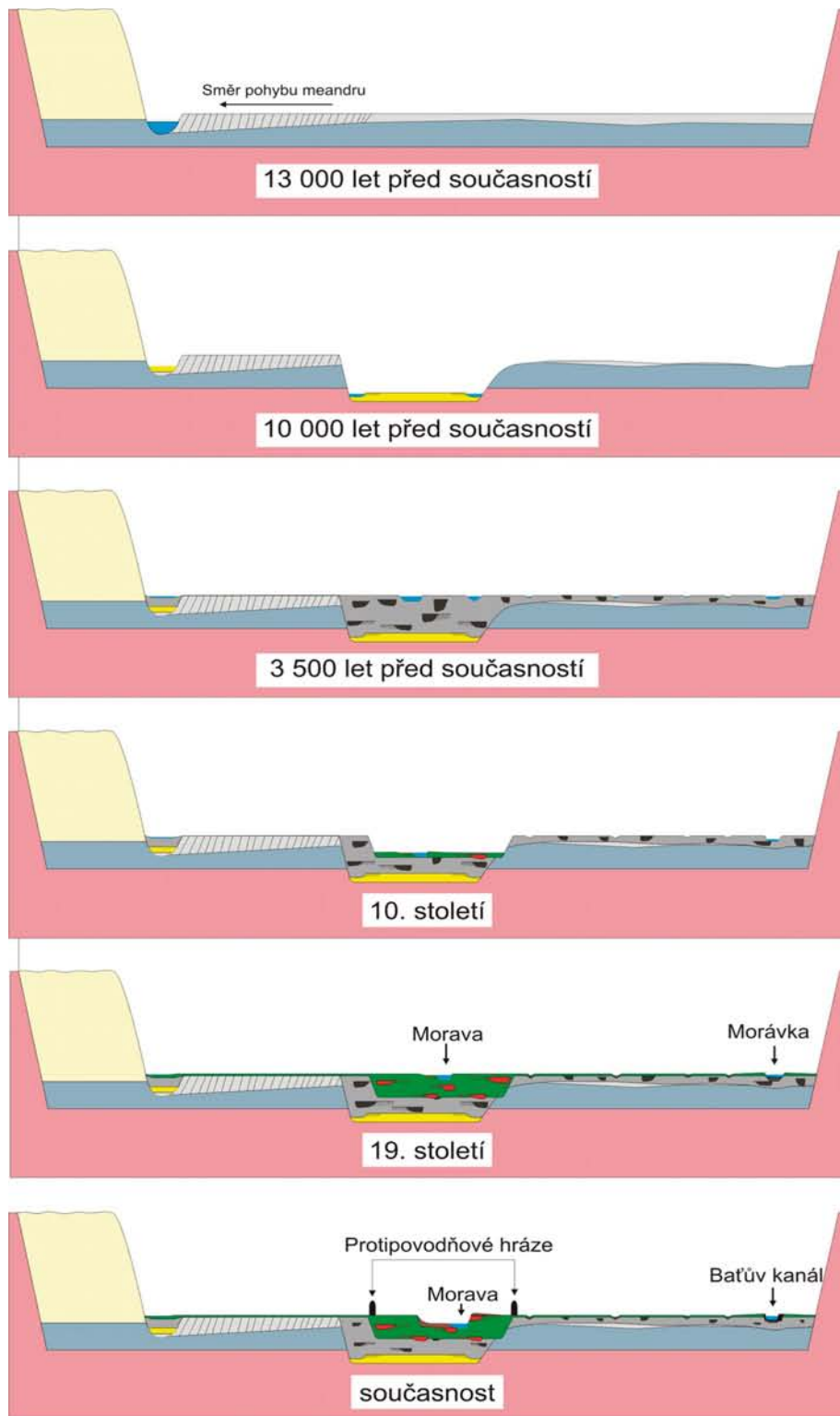
vážně jemnými usazeninami meandrujícího a větveného toku s nízkou unášecí silou proudu, který existoval v dlouhém období převládajícího teplého a stabilního klimatu – v atlantiku (střední holocén, 9 000 až 5 500 let př. současností). Uložení z tohoto období chybí v okrajových částech nivy. Dřeva a uhlíky stáří středního holocénu se našly pouze ve vrtech v blízkosti dnešního toku Moravy a na některých místech v březích současného zářezu koryta. Ukládání sedimentů v celé šíři nivy je radiokarbonovou metodou datováno do začátku subboreálu (před 5 tisíci lety). Spodně holocenní vetknuté údolí bylo již naplaveninami vyplněno po okraj a řeka

se začala rozlévat do okolí skrze větvičí se síť říčních ramen, jejichž klikatící se reliktů jsou dodnes patrné na polích daleko od řeky. Jedno z hlavních ramen větveného říčního systému přetrvalo až do 1. pol. 20. stol. jako tzv. Malá Morava či Morávka. Podle pylových analýz se v nivě rozrostla smíšená doubrava (buk, lípa, jasan, líska) společně s borovicí. Ke konci subboreálu (kolem 2 000 let př. K.) převládla v nivě olše a v blízkém okolí se nacházel bukovo jedlový les. Do této doby též spadá první pylový záznam o činnosti prehistorického člověka, který v nivě zakládá menší pastviny.

Na konci subboreálu došlo k další klimaticky způsobené změně v říčním režimu, která vyústila v nové zahluvení koryta o minimálně 5 m pod úroveň povrchu nivy. Není zatím jisté, zda-li šlo o více erozních fází přerušovaných akumulací uloženin v období zhruba 2 500 př. Kr. až 0 Kr. nebo více méně souvislé zahluvení toku v době asi 1 500 let př. Kr. až 0 Kr. Jisté však je, že se řeka zahlubila minimálně o 5 m pod dnešní povrch nivy do převážně jemnozrných uloženin z období atlantiku, které při tom vzaly z větší části za své (proto nacházíme poměrně málo dokladů z této doby); šířka říčního zářezu byla zhruba 300 až 500 m. Během následujících patnácti set let se vzniklé údolí zase vyplňovalo sedimenty meandrujícího toku. Uložení z tohoto období jsou odkryté ve vysokých březích podél dnešního toku Moravy a můžeme je tedy detailně studovat. Jsou to převážně jemnozrné povodňové hlíny, ukládané mimo koryta včetně jeseptních valů. Z této zhruba 4 m mocné vrstvy naplavenin pochází 70 % získaných údajů o stáří, přičemž největší množství dat spadá do období od 11. do 17. stol. (60 %). Pod čtyřmi metry těchto náplavů byly nalezeny kůly, podpírající patrně most či lávku přes řeku, datované do 13. stol. Z toho usuzujeme na zvýšení dynamiky toku od konce 1. tisíciletí, zapříčiněnou patrně kombinací klimatických výkyvů (např. malá doba ledová) a lidské činnosti v povodí, která v té době začala sílit, jak dokládají pylová spektra.

O proměnách řeky od 1. tisíciletí po Kristu do současnosti si povíme zase v příštím díle.

*Mgr. Filip Stehlík
Doktorand na Přírodovědecké fakultě
Univerzity Karlovy v Praze
a geolog firmy G-servis Praha, s.r.o.*

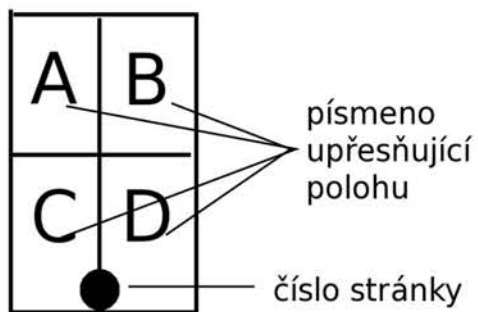

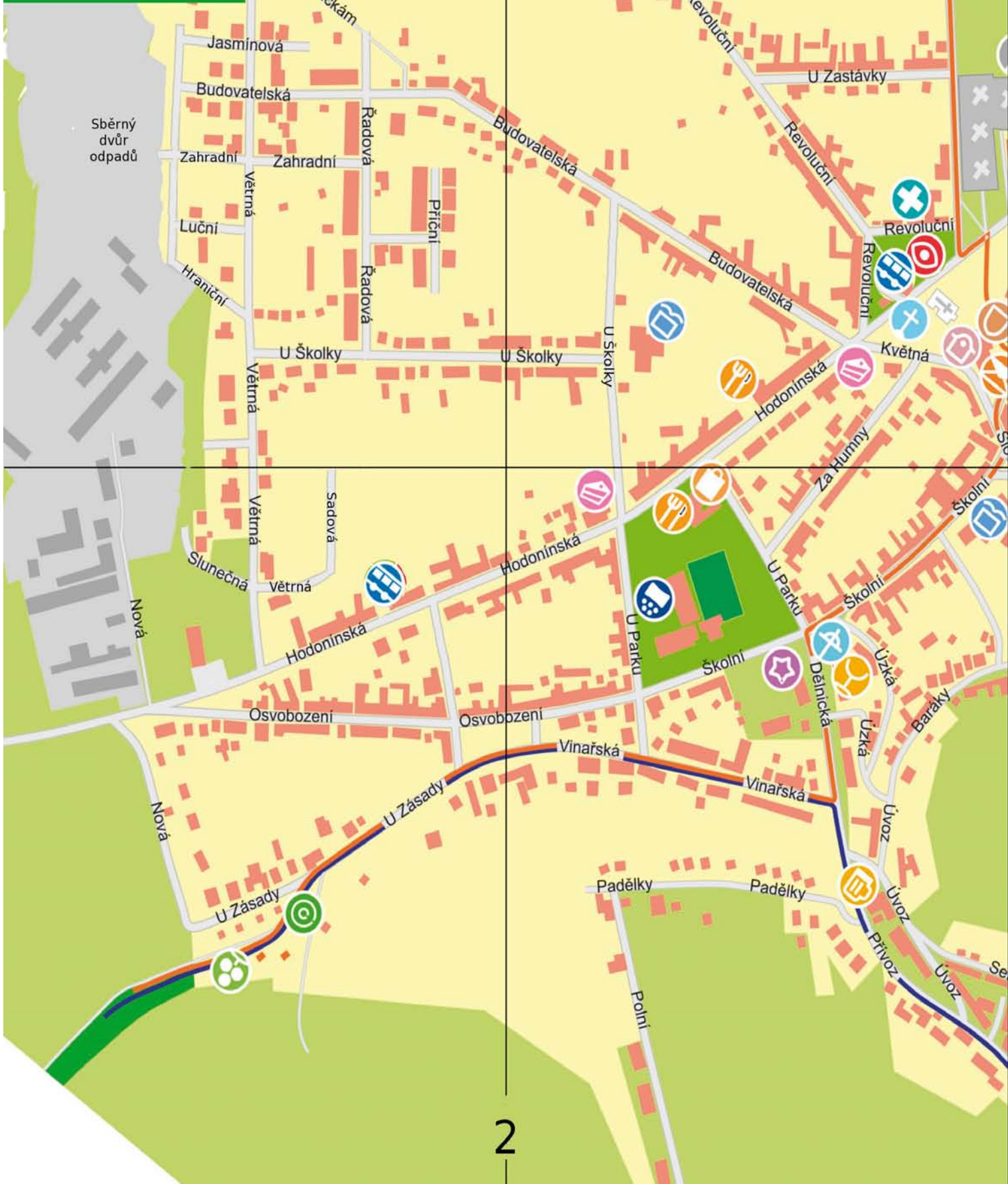
Skální podloží třetihorní jíly	Převážně písčité uloženiny široce meandrujícího toku z konce doby ledové (období allerd)
Štěrků a písky tzv. údolní terasy uložené divočící řekou během poslední doby ledové	Převážně jemnozrné uloženiny meandrujícího/větveného toku z období atlantiku až subboreálu
Písky, uložené v jezeře na konci poslední doby ledové, na povrchu přepracované větrem (duny)	Sedimenty meandrujícího toku z období 0 Kr. až 19. stol. Současné koryto Moravy s jeseptními a agradačními valy

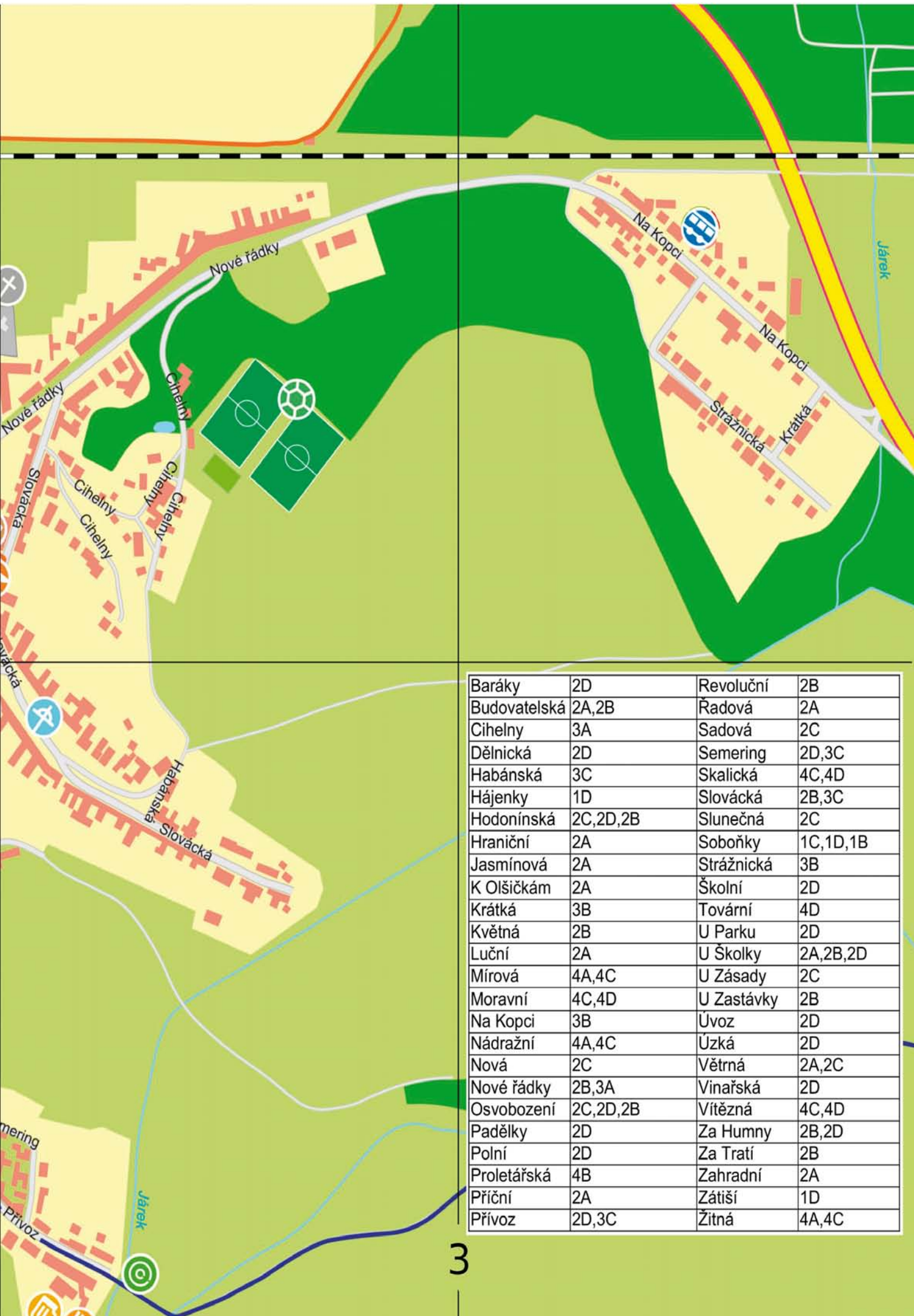
Obrázek 1: Vývojová stádia údolí řeky Moravy v různých obdobích od konce poslední doby ledové do současnosti.

Návod na vyhledávání:

V abecedním seznamu ulic, který je na straně 3, je za jménem ulice vždy aspoň jedno číslo a velké písmeno. Číslo udává stránku, na které je ulice a písmeno blíže určuje polohu ulice na stránce podle následujícího obrázku:

Baráky	2D	Revoluční	2B
Budovatelská	2A,2B	Řadová	2A
Cihelny	3A	Sadová	2C
Dělnická	2D	Semering	2D,3C
Habánská	3C	Skalická	4C,4D
Hájenky	1D	Slovácká	2B,3C
Hodonínská	2C,2D,2B	Slunečná	2C
Hraniční	2A	Soboňky	1C,1D,1B
Jasmínová	2A	Stražnická	3B
K Olšičkám	2A	Školní	2D
Krátká	3B	Tovární	4D
Květná	2B	U Parku	2D
Luční	2A	U Školky	2A,2B,2D
Mírová	4A,4C	U Zásady	2C
Moravní	4C,4D	U Zastávky	2B
Na Kopci	3B	Úvoz	2D
Nádražní	4A,4C	Úzká	2D
Nová	2C	Větrná	2A,2C
Nové řádky	2B,3A	Vinařská	2D
Osvobození	2C,2D,2B	Vítězná	4C,4D
Padělky	2D	Za Humny	2B,2D
Polní	2D	Za Tratí	2B
Proletářská	4B	Zahradní	2A
Příční	2A	Zátiší	1D
Privoz	2D,3C	Žitná	4A,4C

55

4

CYKLISTÉ POZOR

Koncem minulého roku byla rekonstruována komunikace I/55 u motorestu Inablanka v místech odbočky do Kolonie. Toto místo bylo velmi nebezpečné pro odbočující motorová vozidla. Bylo místem několika vážných dopravních nehod. Rekonstrukce spočívala ve zřízení odbočovacího pruhu, viditelně označeného, aby se řidiči přijíždějící od železničního nadjezdu mohli včas zařadit do potřebného dopravního pruhu. Komunikace v celé délce odbočení dostala nový asfaltový povrch. V místech odbočovacích pruhů však nedošlo k rozšíření, čímž úplně zmizel pomalý pruh pro cyklisty. V těsné blízkosti cca 15 cm od bílého okrajového pásu vznikl schodek vysoký 5 až 7 cm velmi nebezpečný pro cyklisty projíždějící směrem k mostu přes řeku Moravu. Rekonstrukcí se výrazně zvýšila dopravní bezpečnost motoristů, ale místo se stalo nebezpečným pro cyklisty. Řidiči přijíždějící od železničního nadjezdu jsou stále sváděni klesající komunikací ke zvýšené rychlosti, i když je zde značkou omezena. Možnost cyklisty použít pomalý pruh v těchto místech je prakticky nemožné, jak dokazuje fotografie.

Zdeněk Bíza

ŠKOLSTVÍ

Stránka (ne)jen pro děti

*Tajemství úspěchu není
dělat to, co se vám líbí,
ale najít zálibení v tom,
co děláte.*

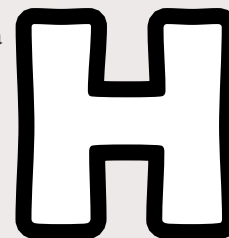
Namaluj jedním tahem kytičku ke Dni dětí

Hádky vážně i žertem

1. Znáte aspoň 2 česká slova, ve kterých se po r nepíše tvrdé y ?
2. Jak se řekne „suchá tráva“ čtyřmi hláskami?
3. Rak to má vpředu, štír vzadu. Co je to?
4. Břichatý, beznohý a přece skáče. Co je to?

Vystříhni si z papíru písmeno H. a rozděl jedním stříhem na dva stejné díly a sestav z nich nulu. Vezmi jednu ustríženou část a z ní jedním stříhem utvoř jedničku. Podařilo se?

A ještě řešení z minulého čísla:

1. Malý chyták :-) Dvěma písmeny se dá napsat TO.
2. Čtyři, pan Polovina odešel do kanceláře.
3. Proč? Aby se dostal na druhou stranu.

*Hodně úspěchů ve škole Vám všem přeje
A. Kolofíková*

2012

V sobotu 23. 6. ve 21:30 hod.

Twilight sága: Rozbřesk 1.část

Věčností to teprve začíná.
První část závěrečného dílu strhující upíří romance.
Fantasy, romance thriller, české titulky.
Přístupný od 12 let, 116 min.

.....

V sobotu 30. 6. ve 21:30 hod.

Muži v naději

Jiří Vejdělek přichází po úspěšné české komedii Ženy v pokušení se snímkem věnovaným tentokrát mužům.
Přístupný od 12 let, 115 min.

.....

Ve čtvrtek 5. 7. ve 21:30 hod.

Líbáš jako ďábel

Příběh volného pokračování „Líbáš jako bůh“ začíná ve chvíli, kdy staré manželé svazky jsou definitivní minulostí.
Česká komedie Marie Poledňákové.
Mládeži přístupný, 100 min.

.....

V pátek 6. 7. ve 21:30 hod.

Půlnoc v Paříži

Owen Wilson a Rachel McAdams v hlavní roli romantické fantasy komedie USA.
České titulky.
Přístupný od 15 let, 94 min.

.....

V sobotu 7. 7. ve 21:30 hod.

Čtyři slunce

Kolik sluncí je třeba, abychom byli šťastní?
Příběh rodiny a jejích přátel z menšího města.
Komedialní drama Bohdana Slámy.
Přístupný od 12 let, 105 min.

V sobotu 14. 7. ve 21:30 hod.

Prci, prci, prcičky: Školní sraz

To nejlepší nakonec.
Po třinácti letech se na scénu vracejí prakticky všichni oblíbení „Sexuální štvanci“ komediální série.
Vy se raději připravte. Pro jistotu na všechno.
Přístupný od 15 let, 113 min, české titulky.

.....

V sobotu 21. 7. ve 21:30 hod.

Perfect Days – I ženy mají své dny

„Nechápu, jak mi za rok může být 45, když pořád ještě nevím, čím chci být, až vyrostu“.
Originální česká komedie.
Přístupný od 12 let, 110 min.

.....

V sobotu 28. 7. ve 21:30 hod.

Probudím se včera

O cestě za studentskou láskou do hlubin nedávné minulosti.
Česká komedie ze studentského prostředí.
Přístupný od 12 let, 112 min.

.....

V sobotu 4. 8. ve 21:30 hod.

Sherlock Holmes: Hra stínů

Sherlock Holmes býval nejchytřejším mužem salónu ... až dosud. Všechno je součástí plánu, který, pokud vyjde, změní celé dějiny.
Akční detektivka USA, české titulky.
Mládeži přístupný, 129 min.

.....

V sobotu 11. 8. ve 21:30 hod.

Bitevní loď

Bitva o Zemi začne na vodě.
Akční sci-fi USA, české titulky.
Přístupný od 12 let, 131 min.

Vstupné 70 Kč

Rodinná vstupenka 240 Kč (2 dospělí + 2 děti do 15 let, nebo 1 dospělý + 3 děti do 15 let)
Změna programu vyhrazena.

KDE MŮŽETE VIDĚT A SLYŠET ROHATECKÝ MUŽSKÝ SBOR?

V uplynulých týdnech vystupoval mužský sbor na přehlídkách v Dubňanech, Prušánkách, Ratíškovicích a Šardicích. Chcete-li se jejich následujících vystoupení také zúčastnit, máte možnost 23. června ve Vrbici. V Rohatci zaspívají až při stavění máje 17. srpna letošního roku a na hodech v neděli 26. srpna. Následovat bude tradiční přehlídka mužských sborů Za Rohatcem, za dědinú, a to 15. září opět v areálu letního kina. K našim slovenským sousedům můžete zpěváky doprovodit na hody do Gbel 29. září. Smíšený pěvecký sbor vás pak pozve na adventní koncert v neděli 16. prosince a také na půlnoční mši 24. prosince.

VZPOMÍNÁ TETKA BĚTKA

Ná snád sa už blíží koniec sveta. Není skoro žádná zima, pár dní je jaro, hned horko jak ve žňa a z toho na druhý deň málem mrzne. Snihu bylo málo, skoro vůbec neprší, ani chrůstí nelců a ty potvory komáří neštípů. Všecko je to jakési naruby.

To indá, dyš sme byly děcka, toš už od Mikuláša sme sánkovaly, celú zimu sa bruslilo na lúkách, na Mlýnskéj a dyš zamrzla Morava, toš aj na ní. Jaro sa dotahlo pomaličky jak smrad a prázdnin sme sa nemohly ani dočkat. A jak sme jich prožily? Rychlo sme doma podělaly drobné domácí prá-

ce, koze zahnalý k Vrbkám, stádo husí na Moravu a kačeny na Mlýnskú. Hned sme vymýšľaly všelijaké hry a z vody by nás mosel vyhnat jedině hastrman. Her bylo panečku plno: glčkáňka, slepá baba, has-trmane tatrmáne, čepica baranica klobúk, na Elišku, na smradlavé vajce, na zaháňku,

zaklepávačku, deset dvacet třicet-narodil sa Frickek, děvčata sme dělaly krupicu při kerěj sme sa tak rychle točily až sme popadaly na zem. Hrály sme semla a dyš negdo donésl zerzavů obrůčku z bečky, toš sa ulomyl z otěpky dřeva glocek a obrůčku sme hónily okolo celého Přívoza sotvá popadaja dechu. Aj sme proti sobě válčily. Náboje byly guličky z blížiny napichnuté na paličku. Všelijakých her bylo moc, ale najrači sme sa hrály na četníků a na zlodějů. Včil sa na to nehrajů děcka, ale dospělí politici a korupčníci. Mezi hrátím sme lozily

po stromoch a skákaly z nich do vody. Ja začalo zapadat slunko, toš sme sa pomály táhly dom. První šly koze, keré byly napašené jak būdy, za něma stáda husí a kačen. Nakonec my, huby zašpiněné od přezrálých malen. Doma už na nás čekal škopek teplěj vody, honém povečeřat hrnek bílého kafě a veliký krajic domácího chleba a hajdy na postel. Ešče mě visala jedna noha s posteje a už sem spala jak zabitá. Nigdo z nás nebyl nemocný jak sů dnešní děcka. Šak ani jich celé prázdniny není na ulici vidět. Dyť oni ani neumijů udělat kotrmelec lebo stojku,

ani vyskočit, utěkat ba ani vylézt na strom. Dyž zavřu oči, toš už si jich dovedu představit, jak budů vypadat za dvacet – třicet roků. Budů mět zakrnělé nohy, hrbaté záda, vyklůbené prsty na rukách, brýle sodovčáky a budů aj němí a nebudů umět vůbec mlůvit protože enom sedijů a čučijů do tych počitačů lebo pišů ty esemesky. Ešče že sa teho nedožijů. Ale jak su už stará baba, toš vám enom dobře radím. Začnite sa hýbat, nech sa moja předpověď nevyplní.

Zdravijů tetka Bětka

DEN MATEK V KULTURNÍM DOMĚ

ZO SZPO oslavila se svými členy v pátek 18. května Den matek. V pestrém kulturním programu se představily děti z místní mateřské školy, dechová hudba a cimbálová muzika ZUŠ z Dolních Bojanovic a malé tanečnice z Hodonína. Přítomné maminky a babičky potěšila milá kytička.

BANÁT

Hodně lidí z Čech a Moravy přijíždí do rumunského Banátu v posledních dvaceti letech. Hledají a nacházejí tam opravdu ojedinělé prostředí venkova, který v takové podobě již u nás dávno zanikl. Drsné a syrové prostředí tamní krajiny uchvátí každého.

Právě do těchto míst se na počátku 19. století začali usazovat čeští krajané. Prvotně to byl jistě odchod za lepší budoucností, kde se budou mít lidé lépe než v Čechách. Čekala je ale tvrdá realita v podobě mnohonásobně těžších životních podmínkách než v jejich domovině. To vše je formovalo a stmelovalo při každodenních zkouškách. Nejen že si uchovali krásnou češtinu, ale i něco navíc z pokory, zbožnosti a slušnosti, jež se nám již poněkud povytrácela. Okolité multikulturnost v podobě rumunského, srbského národa a dalších menšin, jim vetkla do vínku jistou formu tolerantnosti a možná i něco z té dnešní proklamované globalizace.

Po dlouhá léta udržované lidové a hlavně náboženské tradice upevňují zdejší české potomky v jejich tvrdém každodenním životě. Mnohé z těch dochovaných jsou u nás již dávno zapomenuty. Svatební ceremonie je asi nejvýraznější mezi rituály. Rodičovské požehnání, čepení nevěsty

a svatební promluvy si stále krajané uchovávají. V současnosti i zde přibývá sňatků národnostně smíšených, což v minulosti nebylo.

Kulturní život není nikterak bohatý. Taneční zábavy, posvícení, svatby a duchovní slavnosti. To jsou chvíle, kdy si lidé společně zazpívají. Vlastní písně však nemají.

Řemesla si mnozí přinesli z Čech. A to ta truhlářská, zednická, tesařská či kovářská. V některých částech regionu bylo rozšířeno i hornictví. Těžil se antracit a černé uhlí.

Zemědělský ráz místní krajiny může být předností a požehnáním pro turismus, ale ne už pro snadný život. Agroturistika bezesporu přivede nadšené cestovatele z Čech, ale nemůže vynahradit chybějící průmysl a nedostatečnou zaměstnanost. Krajané v českých vesnicích v Banátu navyklí žít ponejvíce z vlastní soběstačnosti, jsou schopni něco z toho předat všem těm, co se rozhodnou je navštívit. Jejich pověstná pohostinnost je na naše poměry nevídaná.

Zdejší gastronomie nabízí jídla hutnější, oproti našim více sladší a i dost mastná. Zelenina je hodně zastoupena a vedle typicky českých pokrmů se objevují i prvky z rumunských či srbských kuchyní. Takřka

každodenní masitá strava na jídelníčku, je vzpruhou po náročné celodenní práci na poli. Domácí slivovice pálená na 30% dovolí, aby si muži vypili o něco více a přitom zastali všechnu práci.

Všech šest českých vesnic leží v jižních částech západní Karpatské oblasti. Členitá krajina je doplněna místy mohutným Dunajem a protékajícími potoky, které nezdídky vytvářejí menší vodopády. V minulosti zde byly pralesy, které však jsou již dnes vykáceny. To byla mimo jiné i jedna z prvních prací, která zaměstnávala a přivedla lidi do těchto končin. Káceli zde lesy a pálili dřevěné uhlí.

Česká republika přispívá na projekty pro zlepšení životních podmínek krajanů. Svoji práci a pomoc zde odvádějí i soukromé organizace, zvláště Člověk v tísni.

Nevím, nakolik lze spekulovat o budoucnosti tohoto vzácného a zajímavého místa, ale již se hodně změnilo a nebude tomu jinak. V současnosti je dost domů ve vesnicích opuštěno. Mladí krajané odjíždějí do Čech za „lepšími životem“. Češi zase jezdí do Banátu za nádhernou krajinou a tím, co jsme již tady ztratili. Možná se můžeme vzájemně obohacovat a to asi bude to nejlepší, co lze vykonat.

Stanislav Zela

REKORDNÍ ROHATECKÁ DESÍTKA

Po všech stránkách vydařený byl letošní ročník Rohatecké desítky. Skvělá divácká kulisa, příjemné počasí, perfektní zázemí a pohoštění, bezchybná organizace, rekordní účast a třešnička v podobě výborných výsledků. To vše bez nadsázky spojuje devatenáctý ročník tradičního běžeckého závodu v ulicích Rohatce.

V úterý 8. května se na start dětských běhů, závodů na inline bruslích, štafetových klání i hlavního běhu na deset kilometrů postavilo 271 účastníků. Domácí běžci a běžkyně se opět v konkurenci moravských a slovenských protivníků neztratili. Umístění na stupních vítězů vybojovali Jan Lacko, Amálka Ožvoldová, Michal Šedý a Eliška Gerstbergerová.

Vítězství v premiérovém závodě štafet na 4x600m pro sebe urvala čtveřice rohateckých hasičů ve složení Michal Skřivánek, Tomáš Letocha, Robert Šarocký a Tonda Ševčík ml.

Hlavní závod dokončili z rohateckých běžců Lukáš Toman na 78. místě, Michal Švrček skončil 71., Jirka Švanyga 68., Dušan Násada z Trivella Rohatec opanoval 51. příčku a Peter Bellay ze stejného klubu byl 22. Rohatec měl vůbec poprvé v devatenáctileté historii svého zástupce i na stupních vítězů. Celkovým vítězem závodu se po tuhém boji a bezesporu i díky skvělé divácké podpoře stal Luďek Durďák v čase 33:02. Druhou příčku vybojoval Tomáš Palkovič z Holíče, třetí skončil jeho oddílový kolega Ján Matuš. Ženám na pětikilometrové trati časem 18:47 kralovala výškovská Irena Pospíšilová, před loňskou vítězkou Kateřinou Doubkovou z Perné a Miroslavou Hanákovou z Bučovic. Vítězi veteránských kategorií se stali Radomír Soukup, Ervín Páleník, Alois Škrabánek a Vincent Bašista.

Všem, kteří se na organizaci a bezchybném průběhu závodů podíleli, patří poděkování.

(ld)

ROZHOVOR S LUĎKEM DURĎÁKEM

Luďku, podařil se Ti husarský kousek. Jako ředitel závodu „Rohatecká desítka“ jsi jej zároveň i vyhrál.

Určitě mně hodně pomohla domácí atmosféra a fandění našich lidí. Soustředěním se na organizaci jsem neměl čas se stresovat myšlenkami na závod. To mně dopomohlo k tomu, že jsem startoval s čistou hlavou. Jakmile padl startovní výstřel už jsem se věnoval jenom běhu.

Tobě se ale podařilo vyhrát tři závody za sebou.

Po vítězství v rohateckém závodě jsem ještě běžel 10 km ve slovenské Jablonici, kde jsem skončil první. Další víkend na závodě v Malé Vrbce jsem přidal třetí vítězství. Nakonec z toho byla šňůra pěti závodů s medailovým umístěním.

To je velký úspěch. Jaký máš ještě sen kromě toho již splněného vyhrát před domácím publikem?

Můj sen byl vždy maraton. Už jako dítě jsem o něm snil. Chtěl jsem jej zaběhnout slušně a tak jsem si dal cíl dostat se pod tři hodiny. Na to je však potřeba trénink. V prosinci jsme se s kamarádem přihlásili na vídeňský maraton. To byla pro mě hlavní priorita pro letošní sezonu.

Nejdelší trať jsem v tréninku zaběhl 35 kilometrů. Maratónskou vzdálenost jsem běžel poprvé až ve Vídni.

A jaké bylo Tvé umístění?

Byl jsem stotřicátý první z celkových zhruba šesti tisíc běžců. Celý maraton jsem si dal jako dárek k 35. narozeninám.

Nemůžeme nezapomenout Tvé loňské vítězství v celkové Grand Prix. Kolik je to vlastně závodů?

Historie této vytrvalecké soutěže na okrese sahá do doby před 35 lety. Celkově z třiceti pěti závodů v roce se hodnotí dvacet osm nejlepších závodů. Je určitý okruh závodníků, kteří se věnují třeba jen tomuto druhu závodu.

Je to regionální běžecký pohár, kterého se zúčastňují závodníci jak z Hodonínska, tak i ze Slovenska a z celé naší republiky. Z loňských 33 závodů jsem běžel 30. Z těch třiceti jsem jeden vyhrál a asi sedmkrát jsem stál na stupních vítězů. Každý z těchto závodů se běží na jiném místě. Teď se běželo třeba v Šaraticích. Nejvzdálenější závod je asi 70 kilometrů od Rohatce.

Pokud chce člověk uspět, musí se udržovat stále v kondici a hlavně vydržet s dobrým zdravím. Láska k běhu je samozřejmostí. Já jsem ji získal díky mému strýci Jindrovi Solaříkovi. To on mě k běhání přivedl a dodnes podporuje. Nebýt jeho, žádný běžec Durďák by nebyl. Chci mu za to poděkovat.

Co Tě Luďku čeká v nejbližší době?

V neděli běžíme závod v Javorníku. S kamarády přijedeme už v pátek a budeme relaxovat. Půjdeme na masáže a zaplaveme si v bazénu. Plavání je na regeneraci perfektní. Na to se aktuálně těším.

Teď máš letošní sezonu skvěle a zatím historicky nejlépe nastartovanou a tak bych Ti rád za celou naši redakci popřál hlavně pevné zdraví a ať Ti to běhá stále rychleji.

Děkuji za rozhovor.

Stanislav Zela

FOTBALOVÝ BRANKÁŘ

Fotbal je letitý sport. Mnozí tvrdí, že je nejkrásnější. Rozhodně patří k nejrozšířenějším. Dnes se hraje už ve všech světadílech. Jako všechno na světě, má i kopaná celou řadu potíží. Nejde jen o konkurenci bezpočtu nových sportů, dříve nám neznámých. Ve výhodě jsou sporty s menším počtem hráčů než vyžadují pravidla kopané. Déletrvající nižší porodnost však negativně působí nejen na rozvíjení potřebného sportování. Televize, počítače a další vlivy tzv. moderní doby ke sportovním aktivitám rovněž nepřispívají.

U kopané je snaha o zmírnění negativních dopadů. Tak například u nejmladších kategorií již došlo ke snížení počtu hráčů při utkání. Došlo ke zmenšení hrací plochy na polovinu. I tím dochází častěji k dotyku s míčem a zlepšení technické úrovně hry.

I když je nižší počet hráčů, brankář musí být vždy. Je vždy jediný jak při klasické jedenáctce, tak při sníženém počtu. Je nepostradatelný. Stává se, že s brankářem výkon mužstva roste nebo padá. Chybu může, a taky udělá, každý. Za útočníkem je záloha, za ní ještě obrana a pak už jen sám brankář. Ten chytí nebo nechytí. Pak jen radost jedněch, smutek druhých. Statistiky se nepoměr-

ně více zabývají vstřelenými góly. Útočníci mají góly „v popisu práce“ a divák málem umírá, když se snaha nenaplní. Někde se jde dál a vysledují se i příhrávky, které gólům předcházejí. U brankářů je také pokrok, sledují se například zápasy vychytané s nulou.

Větší část brankářů má i dirigentské schopnosti. S přehledem a účelně usměrňuje hru celé obrany. Naopak, když si brankář se svými spoluhráči ve vápně nerozumí – nekomunikuje, dopadne to často tak, jak nemá, čili až do sítě. Ještě daleko horší je, když si při srážce se spoluhráčem přivodí nebo jinému způsobí zranění. V žádném případě nemá působení mezi tyčemi jednoduché. Mnozí nosí na dresu číslo jedna, někteří i kapitánskou pásku na rukávě. Jsou i barevně odlišeni od spoluhráčů a soupeřů svým dresem. Dříve se lišili i ochrannými pomůckami, jako jsou nákolennice, náloketnice, masivnější kalhoty. Postupně, jak přibývalo travnatých ploch, pomůcky odpadly. Brankáři dosahují častěji sportovní dlouhověkosti oproti hráčům v poli. Čtyřicítka není až tak velká výjimečnost.

V dlouholeté historii TJ Slavoj Rohatec se vystřídalá pěkná řádka brankářů a ne ledajakých. K vyjmenování všech

by sice místo bylo, ovšem s možným rizikem opomenutí mnohých. Písemné záznamy nejsou. Paměť také vždy nemusí dostatečně posloužit. Sestavit pořadí od nej do nej by bylo více jak ošidné. Nelze porovnat hráče či hru samotnou z let 1928, 1938, 1948 atd. až rok 2012.

Doporučený tip – „Borin“. Samozřejmě přezdívka, protože v Rohatci se vyznat například v Antošových, Slezákových bez přezdívek jednoduše nejde. Shodou okolností obě uvedená příjmení nosili či nosí mnozí hráči kopané.

Borin, podle matriky Slezák Jan, ročník čtyřicátý. V jeho sportovní éře mnoho starostí s mládeží nebylo. Zájemců dost, bylo z čeho vybírat. Sami se hlásili.

Všichni vzpomínající (spoluhráči, fanoušci, známí) se vzácně shodovali. Dlouholetá kariéra brankáře, věrnost klubovým barvám. Z drobných střípků vzpomínek se nám vyloupne docela pěkná mozaika místního rodáka, který prožil celý dosavadní životní příběh jen v Rohatci. Byl mu před 72 lety přisouzen a u něho i zůstane.

Je docela překvapující, že on sám o místo v brance zájem neměl. Táhla ho spíš touha góly dávat. Jenže sportovní vývoj směřoval zcela opačně. Rozhodujícím činitelem byl soused Pavel Antoš,

svého času brankář, který se rozhodl Borinovi předat své brankářské zkušenosti. Proto jej tvrdě vyučoval a do brány tlačil. O svém trénování byl víc jak přesvědčen a Borinovi předpovídal úspěšnou brankářskou kariéru. Předpověď se záhy naplnila. Borin je již v 16 letech vyslán oddílem k lékařské prohlídce do Zlína. Ta podmiňovala start za dospělé. Závěr sportovního lékaře: „Ještě máš času dost.“ Za rok se podrobil prohlídce znovu a tentokrát uspěl. V roce 1957, ve svých 17 letech, již startuje za muže. Barvy Slavojů hájí často bez náhradníka. Vyjma období základní vojenské služby ve Vlašimi, kde chytal v divizi, jiný klub nepoznal. Armádní mužstva byla sledována činovníky z vyšších soutěží. Vyhledávali talentované hráče. Jedním z nich byl i náš Borin, kterému předložili nabídku do 1. ligy v Hradci Králové. Těžko nyní zvažovat co by, kdyby? On sám byl a pořád je zarytý venkovan, věrný mateřskému klubu. Na vojně nemusel brát ohledy na jiné, přesto nabízenou možnost nevyužil... Někdy si přiznal, že to asi chyba přece jen byla, ale .... co už včil?

Můžeme si klást otázku, zda by byl přijat a oceněn na tehdejší MNV jako úspěšný sportovec, reprezentant rodné obce. Ale tehdy se něco podobného nenesilo. Ono se našťastí změnilo mnohem víc, i když si mnohé neuvědomujeme, či uvědomit ani nechceme.

Jediné a krátké Borinovo hostování v nedaleké Jiskře Holíč by jen malá, i když divizní, zkušenost. Zvítězila snaha Slavojů i Borina vrátit se mezi své, kterým byl oporou jak v krajských, tak okresních soutěžích. Soupeři z jeho zákroků byli doslova mimo. Byť nevysokého vzrůstu, dokázal robinsonádami i výskoky pod břevno svůj prostor vykrýt. A to, prosím, jak na písčitém starém hřišti, tak až do ukončení brankářské kariéry v roce 1974 na sice rovné, ale nepřijemné škváře. Oděrky se nestačily zhojit do dalšího utkání ani při odborné péči MUDr. Vávry.

Současným hráčům travnatou plochu, vzdor svým zážitkům se škvárou, nezávidí. Jen si myslí, že by si mohli travnaté plochy víc vážit. Kdo nezažil špatné, často neoceněné dobré. Konečně, platí to nejen u podmínek sportování. Stadion v Cihelnách se nám stále líbí. Jenže řada klubů nás dostihla a mnozí i předstihli. Stav kabin je už víc než povážlivý.

Vzhledem k poměrně dlouhé aktivní činnosti se kolem Borina vystřídal bezpočet spoluhráčů. Nelze vyjmenovat ani část z nich, natož všechny. Proto jen několik, o kterých si při vzpomínání myslí, že patří mezi jedněch z nejlepších. Patří sem třeba F. Antoš (Antola), R. Sloboda, F. Koláček (Bican), K. Richter, P. Chovančík, J. Kostílek, O. Rosypálek.

Nelze nevzpomenout i nesoutěžní utkání, kdy Borin nastupoval i v dalších letech v tzv. odborářské kopané (Maryša, Jednota). Nezapomenutelné jsou starty na tradičním hodovém turnaji v barvách své Slávie.

Shodná jména hráčů se vyskytují ve Slavoji i ve více generacích. I Borinovi se potatil syn Jarda, který v brance hrával za žáky, dorost i dospělé. Rovněž věrný barvám Slavojů. Jen krátce se vzdálil do Prahy, kde z Maryše pracovní v pomáhal v Orionce. Zde hostoval také ve Slavoji. Od jeho trenéra jsem vyslechl jen slova chvály. Příkladný přístup k tréninku, spolehlivé výkony v utkáních, příklad pro spoluhráče. Jeho sportovní kariéra byla bohužel limitována zdravotním stavem a předčasným úmrtím. To nejhorší, co Borina v životě potkalo...

Na závěr krátkého medailonku poděkujeme Borinovi za všechna jeho vystoupení ve službách Slavojů Rohatec. Jméno bezpočtu fanoušků, kterým svými výkony působil radost, i jménem vedení TJ Slavoj. Poděkování patří bezesporu i manželce Ante, bez jejího pochopení a tolerance by Borin zmíněných úspěchů nedosáhl.

Děkujeme.

(V.H.)

Zleva stojící: Šíma Zd., Němčanský Jar., Šafařík Jos., Novák Jiří, Králík Zd., Běloch Zd., Nedúchal Zd.
Zleva klečící: Slezák Jan - Borin, Čachtotský Josef, Rozsypálek O., Košťál Jan, Antoš František

Zleva stojící: F. Mašina – trenér, P. Vybíral, J. Horňáček, J. Krša, K. Richter, S. Janík, J. Kuchaříč, J. Slezák (Borin), P. Studeník – člen výboru
Zleva klečící: V. Švasta, J. Chromek, J. Bureš (Škodák), R. Sloboda, O. Rosypálek, Z. Hunča, L. Žigo – hospodář.

BOŽÍ DLANĚ

Jak je nám dobře v Božích dlaních
vždyť život náš je napsán na nich,
jsme v dlaních Božích schováni,
v nich před zlem Bůh nás ochrání.

A na těch dlaních každý čteme,
své jméno hřeby vyražené
a mstít se, že nic neprospěje,
víc nežli bolest, láska že je.

A čteme tam i odpuštění,
co kámen v srdce znovu mění
na hlínu v rukou hrnčíře,
na obraz v rukou malíře.

Ty vzácné ruce, něžné dlaně,
jsou mně i vám tak dobře známé,
vždyť pro nás Zemi vytvořily,
a tolikrát nás pohladily.

Tak věřme jen, že vždy a všude,
teplu těch dlaní hřát nás bude,
že provedou nás temnou nocí,
že vždy nám budou ku pomoci.

A Boží ruce vedou nás,
tam kde se chvěje lidem hlas,
hlas srdcí – tiché volání.
Bože – vezmi nás do dlaní.

Vždyť ve Tvých dlaních dost je místa
a vládne tam jen láska čistá
a my tam všechny můžeme zvát,
pak společně se radovat.

Jak je nám dobře v Božích dlaních,
jen dobře čteme co je na nich,
také dvě jizvy vidíš tam,
že Bůh je láska, mluví k nám.

*Přeji Vám moc Boží lásky i lidské.
Vladka Škromachová*

TRS-NÁBYTEK

Žižkova 18, Hodonín
+420 518 321899
+420 518 321762

www.trs-nabytek.cz

Celočalouněné lůžka od 6490,-

Masivní dvoulůžka od 4914,-

Masivní jednolůžka od 2013,-

**12 druhů matrací DŘEVOČAL k vyzkoušení
Přijďte si je vyzkoušet**

svět vašeho spánku

NOVÝ TREND JIHOMORAVSKÝCH VINAŘŮ – PAMPELIŠKOVÉ VÍNO

Vydali jsme se na jižní Moravu do strážnické oblasti, abychom zjistili co je pravdy na tom, že v současné době hromadně místní vinaři upouští od klasické výroby hroznového vína a přechází na vína pampelišková.

Musím říci, že pohled na dožluta rozkvetlé vinice je nádherný, ale v zápětí se sám sebe ptám, jestli to není definitivní konec klasického vinařství. Slova vinaře pana Josefa Vopršálka nás v tom bohužel jen utvrzují a nikterak nevyvrací tuto skutečnost. „Doba je zlá. Konkurence levných krabicových vín z obchodních řetězců nás ekonomicky začala likvidovat a nebyt světového boomu v podobě pampeliškového vína, nevím jestli bychom se ještě vůbec uživil. Zprvu jsme tomu ani nechtěli uvěřit, když jsme se o pampeliškovém vínu dověděli. Mysleli jsme si, že si z nás někdo dělá legraci. Vyjeli jsme proto na italské a francouzské vinice, abychom to viděli na vlastní oči. Skutečnost nás ohromila. Nejenže se vynaloží celkově méně prostředků na postřiky a energie, ale výnosy jsou ohromující. Dokonce někteří vinaři, kteří vysadili velké množství pampelišek teď ke své produkci vína vyrábějí svůj med. To jsme dříve samozřejmě nemohli.

Ze všeho nejdůležitější je kvalitní semeno. Smetánka lékařská je rostlina z čeledi

hvězdicovitých a u nás známe několik druhů. Díky teplejším oblastem jižní Moravy se zde dobře daří i pampelišce mnohoúbořné, která je pro výrobu vína nejlépe vhodná. Bez postřiků to zatím bohužel úplně taky nejde. Používáme však pouze jeden druh, za který zaplatíme polovičku toho, co za klasické postřiky dříve používané ve vinohradnictví. My vinaři mezi sebou mu říkáme „žluťásek“, protože docílí pestrého zbarvení celých květenství a víno v pohárku doslova svítí pěknou žlutou barvou.

Pampeliškové viničné lány přilákají velké množství motýlů a to má za následek, že nás velmi často navštěvují nejen entomologové a lidé z řad odborné veřejnosti, ale i obyčejní lidé, kteří zprvu ze zvědavosti si jdou prohlédnout naše vinice, vyfotit si je a pak i chtějí ochutnat pampelišková vína. Já osobně vím, že celou letošní produkci zcela jistě prodám a jestli to tak bude pokračovat i nadále, tak budu nucen vysadit další pampelišky.

Možná se pak pustím i do toho medu jako moji kolegové.“

Nezbývá nám nic jiného než konstatovat, že se s tímto trendem musíme smířit. Pro ty milovníky vína, co jsou příznivci toho klasického z hroznů, kterého bude stále méně a méně, nemáme bohužel dobré zprávy. Jeho cena, která je vyšší než u vína pampeliškového, ho automaticky znehodnotí, a to je ještě potřeba přihlédnout k nepoměrně složitějším technologiím při jeho výrobě. Závěr je takový, že cenově přijatelnější pampeliškové víno s nižším obsahem alkoholu si bude velmi rychle hledat cestu ke svým spotřebitelům.

Milan Nepravda (S.Z.)

Rohatecká obec – občanský zpravodaj vydávaný Obecním úřadem v Rohatci. Řídí redakční rada při OÚ Rohatec, redaktor Stanislav Zela, členové Zdeněk Bíza, Mgr. Barbora Březovičová, Luděk Durdák, Milan Henčl, Vlastimil Hlaváč, Lenka Hostýnková, Marie Hověžáková, Ing. Antonín Jaroš, Anna Kolofíková, Mgr. Miroslav Králík, Ing. Drahoslav Melo, Ing. Jiří Trávníček, Božena Vláčilová. Otištěné názory a stanoviska nemusí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 700 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Grafická úprava a tisk: Petr Brázda – vydavatelství Břeclav.

tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.